

Fiatalon

1912-ben, Rákospalotán születtem.

Az óriási korkülönbség ellenére nagyon jó kapcsolatban voltam a bátyáimmal. Amíg nem ment iskolába, Pista vigyázott rám. A bátyáim sportoltak, gyakran fociztak. Az volt a legnagyobb bánatom, hogy én nem focizhattam, mert lánynak nem illik. Jártunk focimeccsre, bátyáim a BEAC-ba (Budapesti Egyetemi Atlétikai Club) fociztak.

Ez kép 13 éves koromban készült rólam. .

Nagyon szerettem volna fiú lenni, ezért előfordult hogy fiú ruhát vettem magamra. Rettenetesen meg voltam sértődve, hogy lány lettem.

A szüleim mesélték, mindent megtettem, hogy olyan legyek mint a fiúk: megpróbáltam úgy pisilni, mint a ők ..meg minden. Nem akartam elhinni, hogy csak azért, mert én lány vagyok, nem lehet kimászni az ablakon. "Lánynak nem illik." Focizni nem lehetett, mert lánynak nem illik. Olyan dolgok voltak, amiket én nem szerettem. Szívesen csináltaM volna, de emiatt nem lehetett. Lánynak nem illik beszélni, meg mindenféle..Nagyon sokat voltam fiúruhába. Megcsináltam azt, hogy az Andor, a szerelmem egy nagy nõcsábász volt, azt mondta, megmutatja, hogy õ hogy szokott ismeretséget kötni az urcán a lányokkal. Fölöltöztem fiúruhába, elmentünk a Sándor utcába és ott leszóltottam lányokat, ketten csibészkedtünk.

Gyakran vettem föl.öltönyt. Volt egy eset, akkor az Izabella utcában laktunk földszinten. Anyával ketten voltunk otthon a lakásban, és becsöngetett valami pasas. Anya nyitott ajtót és kérdezte, mit akar? Én pont akkor léptem ki, amikor anyát föl akarta lökni. Be akart jönni. Meglátta, hogy én ott vagyok fiú ruhában, és elszaladt. Nagyon büszke voltam. Iskolába nem mentem így .

De a hajamat fiúkra fésültem. Hosszú hajam csak egy darabig volt, lokniban hordtam, de mikor vége lett a nagy szerelemnek, akkor levágtam.